

Metoda Dennisona - kinezylogia edukacyjna

ZESTAW ĆWICZEŃ POPRAWIAJĄCYCH SPRAWNOŚĆ UMYSŁOWĄ.

Dr Paul Dennison jest twórcą kinezylogii edukacyjnej. Jest to prosta i skuteczna metoda wspomagająca naturalny rozwój każdego nas. Podstawowym jej zadaniem jest integracja myśli i działań, czyli idealna współpraca umysłu i ciała.

Kinezylogia edukacyjna staje się coraz bardziej popularna w terapii dzieci ze specyficznymi trudnościami w nauce czytania.

Metoda ta sprawdza się w pracy z dziećmi dyslektycznymi, dysortograficznymi i innymi problemami szkolnymi oraz dysfunkcjami wynikającymi z różnych wad rozwojowych.

Ta uniwersalna metoda pozwala

1. Pokonywać stresy i napięcia.
2. Komunikować się z innymi ludźmi.
3. Przewycieżyć trudności związane z dysleksją, dysgrafią i dysortografią.

Dr Paul Dennison (amerykański pedagog) opracował metodę mającą na celu zintegrowanie pracy mózgu.

Jak wiemy mózg jest narządem symetrycznym, a każda półkula ma inne zadania.

Prawa półkula mózgu jest odpowiedzialna za uczucia, uczenie się, percepcję przestrzeni, pamięć długotrwałą.

Lewa półkula mózgowa (u osób praworęcznych) odpowiada za: myśli, analizę, widzenie szczegółów, kontrolę nad słowem.

Dzięki harmonijnej współpracy obu półkul dzieci z łatwością przyswajają sobie nową wiedzę i umiejętności.

Jeśli natomiast występuje brak równowagi między pracą obu półkul powstają wówczas różnego rodzaju zakłócenia.

Uczeń może mieć wtedy problemy w nauce czytania i pisania, a nawet z wyrażaniem własnych emocji.

Powstałe zaburzenia można zlikwidować poprzez ruch.

Dennison proponuje ćwiczenia, które prowadzą do integracji obu półkul mózgu, czego efektem może być np.: płynne czytanie lub poprawa koncentracji.

Działania kinezylogii edukacyjnej powodują dość szybkie i długotrwałe zmiany, poprzez rzeczywiste budowanie powiązań nerwowych w obrębie mózgu i ciała, dzięki czemu uczenie przebiega szybciej, efektywniej, a co istotne bezstresowo.

Zestaw ćwiczeń mózgu można podzielić na

- I. Podstawowy schemat ćwiczeń wprowadzających.
- II. Ćwiczenia na przekroczenie linii środka.
- III. Ćwiczenia wydłużające.
- IV. Ćwiczenia energetyzujące.

I PODSTAWOWY SCHEMAT ĆWICZEŃ WPROWADZAJĄCYCH

Ćwiczenia te powinny być stosowane w ciągu dnia możliwie jak najczęściej w sposób urozmaicony.

1. RUCHY NAPRZEMIENNE

□

1. Krzyżowanie wyprostowanych ramion przed klatką piersiową tak, aby na zmianę wyżej była ręka lewa potem prawa.
2. Dotykanie lewą dłonią prawego łokcia i odwrotnie
3. Dotykanie lewą dłonią prawego ucha i odwrotnie.
4. Dotykanie lewą dłonią prawego kolana i odwrotnie.

Efektom prowadzenia tych ćwiczeń jest: poprawa pisania, czytania i rozumienia, wzmocnienie oddechu, wzrost energii.

2. PUNKTY NA MYŚLENIE

□

Punkty na myślenie- przekazanie informacji od prawej półkuli do lewej połowy ciała i odwrotnie, stymulacja aorty, zwiększenie potoku elektromagnetycznej energii, likwiduje odwracanie liter i cyfr, prawidłowo układa ciało podczas czytania.

3. POZYCJA COOC' A

□

Skrzyżować nogi w kostkach, wyciągnąć ręce przed siebie i przekręcić dłonie grzbietami do siebie tak, by kciuki skierowane były w dół. Teraz przełożyć jedną rękę przed drugą tak by dłonie dotykały się wewnętrznymi stronami (kciuki są nadal skierowane w dół), skrzyżować palce dłoni, zgiąć ręce w łokciach oprzeć ręce na piersi.

Zamknąć oczy, język położyć na podniebieniu.

Oddychać swobodnie.

Czas ćwiczeń około 2 minuty.

Zwalniamy język, nogi i ręce swobodnie opuszczamy.

Pozycja Cooc' a, to emocjonalna stabilność, „uziemiaenie”, zwiększenie uwagi, swobodny ruch czaszki, wyraźne słyszenie, mowa, pisanie prac kontrolnych.

II. ĆWICZENIA NA PRZEKRACZANIE LINII ŚRODKA

1. LENIWE ÓSEMKI DLA OCZU

□

Stanąć, wyciągnąć przed siebie lewą rękę, zacisnąć pięść, a kciuk skierować do góry, narysować kciukiem w powietrzu znak „położonej ósemki” wodząc oczami za ręką – głowa jest nieruchoma. Ruch zaczynamy zawsze w lewo do góry.

To samo powtarzamy prawą ręką, a potem obiema jednocześnie.

Ćwiczenia te wpływają na poprawę wzroku oraz procesu czytania ze zrozumieniem.

2. SŁOŃ

□

Wyciągnąć lewą rękę w przód, grzbietem dłoni do góry, głowę położyć na ramieniu wyciągniętej ręki, nogi lekko ugięte, mały rozkrok. Rysujemy w powietrzu obszerne leniwe ósemki (ucho przyklejone do ramienia).

Całe ciało prostujemy.

Następnie to samo z prawą ręką.

Ćwiczenie to uaktywnia twórcze myślenie, pomaga rozwinąć się pamięci długoterminowej.

3. LENIWA ÓSEMKA ALFABETYCZNA

□

Rysujemy kilka leniwych ósemek na dużym brystolu potem wpisujemy w ich kształt małe litery alfabetu, zachowując kierunek w lewo do góry.

Ćwiczenie to pomaga poznać zasady pisowni, wpływa na twórcze pisanie, rozwija zdolności manualne, precyzję ruchów, pozwala rozpoznawać i kodować symbole.

4. MOTYL NA SUFICIE

Podnosimy do góry głowę. Nosem na suficie kreślimy leżące ósemki.

Ćwiczenie to poprawia mechanizm czytania i pisania.

5. KOŁYSKA

□

Siadamy na podłodze, ręce lekko uginamy opieramy się z tyłu utrzymując tułów podniesiony.

Nogi zginamy w kolanach i podnosimy stopy do góry.

Usuwanie napięcia w jednym biodrze potem w drugim, robimy nieduże ruchy nogami.

Ćwiczenie to rozwija nawyk skupiania uwagi i zrozumienia.

6. ROWEREK

□

Podnosimy ręce i głowę do góry, obejmujemy głowę dłońmi i podtrzymujemy ją.

Prawym łokciem dotykamy lewego kolana, potem lewym łokciem prawego kolana, itd.

Oddychamy rytmicznie.

Ćwiczenie to podnosi umiejętność czytania, słuchania, pisania, rozwija zdolności matematyczne.

7. KRAŻENIE SZYJĄ

Zwieszamy ciężko głowę i krążymy nią zaczynając w lewą stronę.

Ćwiczenie to uaktywnia proces czytania ze zrozumieniem, wyrażanie emocji, myślenie, pamięć, liczenie.

III. ĆWICZENIA WYDŁUŻAJĄCE (ROZCIĄGAJĄCE)

1. PRZYCISKANIE DZWONKA

Stanąć prosto, odstawić jedną nogę do tyłu stawiając ją na palcach.

Na wydechu zgiąć w kolanie nogę stojącą z przodu, a piętę tylnej nogi starać się postawić na podłodze.

Na wdechu podnosić się, prostując przednią nogę i podnosząc piętę tylnej nogi.

Tylna noga powinna być wyprostowana.

Potem zmienić nogi.

Ćwiczenie to ma za zadanie integrację tylnych i przednich części mózgu, rozwój wyraźnej mowy i językowych umiejętności, słuchanie ze zrozumieniem, czytanie ze zrozumieniem, zdolności twórczego pisanie, zdolności do zakańczania rozpoczętego procesu.

2. SOWA

□

Jedną ręką należy chwycić mocno mięśnie barku, głowę powoli odwrócić w lewo, a potem w prawo, podbródek trzymamy prosto. Głową sięgamy maksymalnie w prawo i w lewo, aby rozluźnić mięśnie szyjne.

Robimy wdech, gdy głowa jest w skrajnym położeniu tu gdzie ręka trzyma ramię, wydech w czasie obrotu głowy.

Ćwiczenie to poprawia uwagę słuchową, percepcję i pamięć, słuchanie ze zrozumieniem, mowę i ustny komunikat, matematyczne wyliczenia, pamięć.

3. AKTYWNA RĘKA

Podnosimy rękę do góry, chwytamy ją drugą ręką.

Podniesiona ręka stawia opór ręce trzymającej na wydechu w czterech kierunkach: w stronę głowy, do przodu, do tyłu, od ucha.

Powtarzamy wszystko zmieniając ręce.

Ćwiczenie to wpływa na rozwój wyraźnej mowy i językowych zdolności, rozluźnianie przepony, ulepsza koordynację „ręka-oko”, poprawia kaligrafię, zasady pisowni oraz twórcze pisanie.

4. WYPADY

□

Rozstawiamy nogi szerzej od pleców, przekreślamy nogi tak by stopy były ustawione do siebie pod kątem prostym.

Zginamy jedną nogę w kolanie i przenosimy nogi, drugą nogę trzymamy prosto.

Tułów wyprostowany.

Robimy wypad na zgiętą nogę i odwracamy głowę w stronę zgiętej nogi.

Ćwiczenie to rozwija percepcję przestrzenną, relaksuje całe ciało, aktualizuje pamięć krótkoterminową.

5. LUŻNE SKŁONY – SIĘGAMY PO PILKĘ

□

Stanąc krzyżując nogi w kostkach, robimy luźny skłon tułowia do przodu wyciągając ręce przed siebie (jakby oddając ciało działaniu przyciągania ziemskiego).

Ćwiczenie to wpływa pozytywnie na czytanie ze zrozumieniem, liczenie w pamięci, abstrakcyjne myślenie.

6. ZGINANIE STOPY

Siadamy zginając nogę w kolanie potem kładziemy ją na udzie drugiej nogi, tak by zewnętrzna kostka dotykała uda.

Końcami palców chwytamy podstawę i miejsce mocowania mięśnia podudzia, następnie zginamy i prostujemy stopę.

Ćwiczenie to integruje tylnie i przednie części mózgu, rozwija mowę oraz zdolności językowe

7. KOBRA

Siadamy opierając dłonie na stole, trzymamy plecy rozluźnione, zaczynamy oddychać tak jakby „od podstawy kręgosłupa”.

Skupiamy się na oddechu tak jakby był źródłem naszej siły (a nie pracą mięśni).

Ćwiczenie to rozluźnia centralny układ nerwowy, poprawia oboczne widzenie, wpływa korzystnie na słuchanie ze zrozumieniem, umiejętności mowy.

IV. ĆWICZENIA ENERGETYZUJĄCE

1. KAPTUREK MYŚLICIELA

□

Dużymi palcami i kciukiem chwytamy małżowinę uszną i masujemy ją (odciągając do tyłu i ściskając).

Masaż zaczynamy od góry i przesuwamy się w dół do płatka ucha.

Ćwiczenie to poprawia pamięć krótkoterminową, słuchanie ze zrozumieniem, wystąpienia publiczne, śpiew, grę na instrumencie.

2. ENERGETYCZNE ZIEWANIE

Dotykamy końcami palców miejsca na zębach tuż przed miejscem gdzie łączy się dolna szczeka z górną, masujemy te miejsce, lekko otwieramy usta, wyobrażamy sobie, że ziewamy. Ćwiczenie to kształtuje percepcję sensoryczną, motoryczne funkcje oczu i mięśni, odpowiadających za dźwięk i zucie, procesy utleniania w organizmie, uwagę, percepcję wzrokową, komunikację, umiejętność wybierania potrzebnej informacji, głośne czytanie, twórcze pisanie, wystąpienia publiczne.

3. ODDYCHANIE PRZEPONOWE

Robimy wdech nosem. Najpierw oczyszczamy płuca, robiąc krótkie wydechy przez zaciśnięte wargi (wyobrażamy sobie, że chcemy utrzymać piórko w powietrzu).

Po tym wydech możemy robić nawet nosem.

Kładziemy ręce na brzuchu, na wdechu ręce podnoszą się a na wydechu opuszczają się.

Robimy wdech i liczymy do trzech, zatrzymujemy oddech na trzy sekundy, wydychaj liczymy do trzech, znowu zatrzymujemy oddech na trzy sekundy.

Całość powtarzamy.

Ćwiczenie to rozluźnia centralny układ nerwowy, wpływa korzystnie na proces czytania.

Bibliografia:

Materiały z kursu metody Dennisona

http://www.dysleksja.waw.pl/dysleksja/praktyka/cw_dennison.html

<http://synergia.alpha.pl/modules.php?name=Content&;pa=showpage&pid=24>

Opracowała: Elżbieta Ptaszyńska